

Publicerad 2011-05-16 23:02 av Lilitha Hex

Fullmånesäng...

Det är alldeles stilla. Det är tyst och fåglarna har slutat att kvittra. Ikväll är det fullmåne, mjölkmåne. Och jag har hållt några droppar med mjölk på marken för att hylla livet. Jag har fyllt mitt altare med frukt. Jag är redo...

Jag ligger stilla i min fullmånesäng och tittar på den gudomliga närvaron, känner hur hela min kropp blir fylld av kärlek. Månens kärleksfulla famntag tar andan ur mig. Ett djupt andetag, sen stannar allt. Några sekunder känns som oändlighet. Sen kommer ljudet som vibrerar i mitt huvud, sen en dov smäll. Och så blir allt tyst...

Jag kan inte röra mig. Jag kan knappt se. Bara höra och känna. Viskande skuggor fladdrar omkring mig. Mitt hjärta slår tungt och sakta, men tryggt och säkert. Jag känner mig som ett barn i min stora moders famn. Jag slappnar av och vaggas av Gudinnans starka armar. Hon ställer ner mig försiktigt i min trädgård. Hon lägger sitt huvud på sne och ler mot mig. Hon placerar sin hand på mitt hjärta och blundar. Sen förvinner hon sakta, in i min själ.

Gudinnan och jag blir ett med universum. Som i gryningens tid då vi existerade i samma tillvaro. Men sen dess har väven spunnit mot olika håll, och vi måste åter skiljas åt igen.

Gudinnan sveper över himlen med sitt vackra ansikte. Hon är fulländad och hennes kraft strålar ner i min fullmånesäng. Natten är kall, och sängen har blivit fylld utav nattens kyla, men jag fryser inte...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lilitha Hex med Poeter.se id #36429 innehar upphovsrätten